

Hotărârea

Danab

În ziu-aceea grea de judecare
Natura parcă se dezlănțuia...
Că n-a fost hotărâre așa de mare
Ca hotărârea pentru moartea Sa,

A lui Isus, El Mielul fără pată...
Când a venit l-ai Săi, dar neprimind
Iubirea Lui, dragostea cea curată
L-au condamnat! Pe cruce răstignit..

Bătrânii, cărturarii, tot soborul
S-au adunat în fața lui Pilat,
Ca să acuze toți Invățătorul
Cel care răni.. mereu a vindecat!

Preoții ce erau cei mai de seamă
Cu funii L-au legat pe Blând Isus
Și neavând de Dumnezeu vreo teamă
Naintea lui Pilat cu toți L-au dus!

Iar el, L-a întrebat: - "Ești Împăratul
Iudeilor așa precum ai spus?"
- "Da sunt! Și vei vedea curând, din 'Naltul
Împărăției Slavei, pe Isus,

Ce va veni pe nori de măreție...
Așa cum tuturor, mereu le-am spus,
Căci Eu dau Mântuirea-n veșnicie
Și sunt Iubirea ce nu are-apus!"

Dar preoții, lăsându-și a lor denii
L-au acuzat de multe și au strigat:
- "Să moară..!", arătându-și spre El, pumnii
Plini de furie: - "Fie condamnat...!"

Ce forfotă.. și ce priviri haine...
Scrâșnind din dinți cu toți spre Dumnezeu!
- "Ah, Tatăl meu.. al Slavilor divine
O, iată! Ce fac ei cu fiul Tău!"

Când soarele se ascundea-ntre dealuri
Parcă luându-și rămas bun.. și-atât,
O barcă se zbătea prin grele valuri

Cum sufletul I se zbătea, tăcut...

- "Privește.. toți aceștia se ridică!"

Îi spune cu asprime, iar Pilat:

- "Iar hotărârea e definitivă

Nu spui nimic? Ei toți te-au judecat..."

Isus, privind cu-adâncă duioșie

Tăcând..! Nimic.. nimic nu a mai spus...

Știa că pentru ei, cu bucurie,

Pe-o cruce-Si va da viața, blând.. supus!.

Și hotărâre-a fost pecetluită

De-a da la moarte pe Mântuitor..

Pe cer, zbură o pasăre rănită

Privind cum moare-al lumii, Salvator!

O cărturari! Preoți ai vremii noastre

Ce puneți la-ndoial-a Lui Cuvânt:

Cum veți privi spre zărilor albastre

Când va veni în Slavă, Domnul Sfânt?

Cum veți privi pe Cel ce va dat viața

Și-n suflet v-a pus dor de veșniciei?

Când voi li întristați și astăzi, Fața

Dându-i la moarte pe ai Săi copii?

Și azi, Pilat încă se mai ridică

Să-și spele mâinile în apa lui

Spunând că el nu are nici o frică

Și nici vină, de moartea Domnului!

Și azi sunt cruci cu trupuri sângerânde

Martiri ce mor de dragul lui Isus!

Noroadele, mulțimile flămânde

Mai dau și azi la moarte.. nu-i de-ajuns,

Cât a-nghițit pământu-nsângerarea

Și focul... cât de mulți nu i-a ars, el...

Dar sus în cer, ei vor primi Salvarea

Și moștenirea cu Emanuel!

O! Sfinți Copii ai Slavei viitoare...

Întreg pământul de s-ar răscula.

Și preoți și Pilati.. în număr mare

Să ceară viața voastră-n Golgota,

Să nu vă temeți! Ci cu-ncredințare

Și cu iubire, tot de veți răbda,
Să știți că Slava Voastră va fi mare
O, preaiubiți copii din Golgota...

Chiar de primiți și cuiele și spinii,
Și tot amarul ce-a fost mai presus
De lume, și de gurile haine...
Dar voi veți fi în Slava lui Isus!